Hubert Bekman- Schilder Met Een Boodschap

De Voorburgse schilder Hubert Bekman (1886-1974) was kind aan huis in het Westland. In topografisch herkenbare tekeningen geloofde hij niet; het ging hem om de sfeer en de indruk die het kunstwerk achterlaat in de beleving van kijkers. Bekman had wel de verdienste essentiële elementen in regio's te kunnen weergeven. Op veel schilderijen is bijvoorbeeld een Westlander schuit te zien, met een tuinder die Westlandse producten vervoert. Met schoorstenen als beeld van agrarische industrialisatie. En ook de druivenmuur, inmiddels verdwenen of monumentaal restgoed, maar eertijds symbool van een elitair glorieproduct.

Bekman, met een kunstacademische opleiding, was ontwerper bij de vroegere PTT (opgegaan in KPN). Hij was met Kees Andréa en Herman Berserik lid van de Haagse groep Verve die zich met modern figuratief werk als een tegenhanger beschouwde van de 'driftschilders' van de Amsterdamse Cobra groep (Appel, Corneille). De charme van zijn sfeerschilderijen zit hem ook in de wat naïeve stijl met heldere, vrolijke kleuren. Bekman leverde museaal werk onder andere in het Rijksmuseum en Haags Gemeentemuseum. Ook het Westlands Museum bezit enkele werken.

Hubert Bekman, *De oprukkende stad ,*olie op doek, particuliere collectie.

Bekman was een religieus gemotiveerde schilder. In zijn laatste jaren was hij geraakt door het thema van de oprukkende stad . Het door annexatie en nieuwbouw gesloopte voorheen pittoreske dorp Loosduinen lijkt model te staan in bijgaand schilderij. Boven, op rij zijn er de nieuwbouwkolossen. Van een dichtbebouwd voorfront is het kerkje, met zijwaartse dakkapellen, herkenbaar als het in 1971 afgebroken, gereformeerde kerkje in de Wilhelminastraat. De bomende tuinder lijkt weg te lopen van dit apocalyptische tafereel met een schuit met lege kisten; 'oude zooi' staat tegen de bouwvallige druivenmuur. Het is een kenschets van wat overbleef. Stellig leent Bekman's werk zich voor een confronterende expositie door het Westlands Museum over de leefbaarheid van een almaar doorgroeiend en steeds voller Westland.

Maarten van der Schaft, Augustus 2019